

Доказивати да су наши коалициони договори засновани на најогољенијој политичкој трговини узалудан је посао. То је већ општепозната чињеница нашег политичког живота коју можемо препознавати готово свакодневно. Примера је много и они свакако сведоче о дубини наше моралне и политичке кризе, али и о лицемерству и хипокризији који прожимају нашу укупну друштвену ситуацију. Као да намиривању политичких и економских интереса унутар владајуће коалиције нема краја, али има и тзв. опозиционих странака које дају свој пуни допринос склапању уносних политичких интереса.

Недавно је на велика звона објављено да ће Београд на пролеће добити Кућу људских права у коју ће бити смештене организације које штите људска права и пружају непосредну правну помоћ грађанима којима су она нарушена. Ова кућа ће бити отворена не само за грађане Београда већ ће у њој заштиту својих права моћи да нађу сви грађани Србије. Али приоритет ће бити борба против дискриминације и насиља на територији Београда. Кућа људских права ће бити јавни простор и имаће 512 квадрата у Кнеза Милоша, централној градској улици.

Поред јавног простора у Кући људских права биће смештене познате невладине организације које се баве људским правима, библиотека и простор у коме ће радити истакнути стручњаци на побољшавању законодавства у области људских права. Према извештајима у медијима корисници Куће људских права биће чланице Савеза Удружења – Кућа људских права и демократије, односно политички најекспонираније организације које се баве овом очигледно веома уносном облашћу. То су Грађанске иницијативе, Комитет правника за људска права-Јуком, Београдски центар за људска права, Хелсиншки одбор за људска права и Центар за практичну политику. На потписивану уговора између града Београда и Савеза Удружења људских права и демократије градоначелник Драган Ђилас је изјавио: “Верујем да формално дајемо овај простор, али суштински правимо важан корак у борби за људска права и омогућавамо онима који су већи део свог живота посветили тој борби да могу да раде и функционишу у бољим условима него до сада. Имамо сјајну мрежу невладиних организација које својим радом омогућавају стално напредовање друштва а критикујући политичаре омогућавају да се и ми мало мењамо. Верујемо да су те критике упућене ка томе да се ствари мењају набоље и да од ове земље направимо боље место за живот”.

Миљенко Дерета, извршни директор Грађанских иницијатива, јесте као један од познатих невладиних предузетника либерално демократског политичког усмерења и потписника уговора рекао да је уступање простора дугорочна одлука која ће променити однос државе према проблемима људских права и цивилном друштву у Србији. "У Кући људских права ће деловати пет организација, али ће та кућа бити отворена за све друге организације које се баве људским правима, али оне организације које делују у оквиру цивилног друштва у Београду и шире." Међутим и поред ове идиличне приче о симфонији државе и цивилног сектора могу се поставити нека питања о суштини овог пре свега политичко-пословног аранжмана. Како је могуће да овај недавно основани фантомски Савез удружења људских права и демократије дође у јединствену прилику да користи пословни простор у Кнез Милошевој улици а да вероватно неће плаћати закупнину јер одбрана људских права нема цену. А управо се ради о градској зони где је најскупљи квадрат пословног простора.

Овакву погодност не могу да остварују обичне невладине организације (које се не баве узвишеном одбраном људских права) јер не припадају овој елитној политичкој формацији. Овде на делу можемо видети класичан пример политичке сегрегације јер сасвим случајно ове људско-правашке организације делују у окриљу покрета Преокрет а познато је да отворено подржавају Либерално-демократску партију која је у владајућој коалицији у Београду. На делу је чиста политичка рачуница и коалиционо помирење политичких рачуна и интереса, а све те пригодне и свечарске приче о унапређивању рада невладиног сектора и односа са државним органима који једва чекају да чују критичке примедбе из невладиних организација обични су политикантски цинизам, фарса и неприкривено политичко лицемерство.

На овај начин су драстично дезавуисани основни принципи деловања невладиних организација чији основни разлог постојања није да буду нечији политички привезак или партијски гласоговорник што се јасно може видети у овом пословно- политичком савезу удомљеном у Кући људских права.

Можемо овом приликом видети како делују критеријуми нове људско-правашке политичке подобности, политичке коректности и отвореног сврставања уз одређену политичку групацију. То је пут да се дође до привилегованог пословног простора, самим тим и до градских фондова. Управо овако привилеговане организације као нека врста парapolитичких удружења користе одбрану људских права као погодан терен за своје парapolитичке деловање и остваривање својих веома уносних пословно-политичких интереса. При томе се рачун за њихову одбрану људских права као и много пута до сада испоставља нашим пореским обвезницима као нека врста политичке менице за политичку хипотеку Либерално демократске партије и покрета Преокрет. Овим људско-правашким организацијама се велики Преокрет већ догодио а осталим

Кућа људских права и Преокрет

Пише: Маринко М. Вучинић
петак, 27 јануар 2012 23:12

невладиним организацијама које се не баве ексклузивном и политикантском одбраном људских права остаје да и даље скупо плаћају пословни простор и боре се за свој опстанак.